

MISCELLANEA ARCHAEOLOGICA

Profesor FhDr Emanuel Šimek, DrSc

16. června 1903 zesnul po krátké nemoci zakladatel a dlouholetý ředitel Ústavu pro prehistorii a protohistorii filosofické fakulty brněnské university (dnešní katedry prehistorie), univ. prof. dr. Emanuel Šimek, doktor historických věd. Zesnulý odešel nedlouhopoté, kdy československá archeologická oslavila jeho osmdesátiny.

Po studiích na Karlově universitě, kde byl v letech 1906—1910 žákem prof. Lubora Xiederla, pracoval Emanuel Šimek ve vídeňské Ústřední komisi pro ochranu památek; po první světové válce vyučoval na reálce na Jeřábce v Praze, působil nějakou dobu na ministerstvu školství v Praze od roku 1921 přednášel jako docent římské archeologie na Karlově universitě, až posléze byl roku 1931 povolán jako profesor prehistorie a protohistorie na filosofickou fakultu do Brna. Zde působil s přestávkou druhé světové války až do roku 1958, kdy odešel na zasloužený odpočinek. Zbytek svého života trávil prof. Šimek ve svém rodném kraji, v Mělnicích na Šumavě.

Prof. Šimek vynaložil mnoho životní energie na zřízení a vybudování prehistorického ústavu a školních sbírek na brněnské fakultě. Za svého působení vychoval na Moravě celou generaci prehistoriků a archeologů. Dlouhou řadu let stál v čele Moravského archeologického klubu a redigoval též časopis „Z dávných věků“. Z hlavních děl, kterými prof. Šimek získal evropský vliv, vzpomeňme jeho monografie „Echy a Morava za doby římské“ (1932), „Keltové a Uermáni v našich zemích“ (1934), „Chebsko v staré době“ (1955), „Poslední Keltové na Moravě“ (1958) a zejména jeho svazkové dílo „Velká Germanie Klaudia Ptolemaia“ (1930—1953).